

عنوان مقاله:

اثر اسپیلنت قابل تنظیم مچ دست بر کاهش اسپاستیسیته عضلات اندام فوقانی بیماران به دنبال سکته مغزی

محل انتشار:

مجله دانشگاه علوم پزشکی گرگان، دوره 13، شماره 1 (سال: 1389)

تعداد صفحات اصل مقاله: 6

نویسندگان:

الیه توتونچی - MSc of Orthotics and Prosthetics, Faculty of Rehabilitation Sciences, Tehran University of Medical Sciences, Tehran, Iran

محمدعلی جوانشیر - Academic Instructor, Department of Technical Orthopedy, Faculty of Rehabilitation Sciences, Tehran University of Medical Sciences, Tehran, Iran

ملاحت اکبرفهمی - Academic Instructor, Department of Occupational Therapy, Faculty of Rehabilitation Sciences, Tehran University of Medical Sciences, Tehran, Iran

محمد کمالی - Associate Professor, Department of Rehabilitation management, Faculty of Rehabilitation, Tehran University of Medical Sciences, Tehran, Iran

خلاصه مقاله:

زمینه و هدف: اسپاستیسیته یکی از مشکلات شایع به دنبال سکته مغزی می باشد که سبب نقص حرکتی و محدودیت فعالیت ها می شود. اغلب این بیماران دچار اختلال در عملکرد دست می گردند. این مطالعه به منظور تعیین اثر اسپیلنت قابل تنظیم مچ دست بر کاهش اسپاستیسیته عضلات اندام فوقانی بیماران به دنبال سکته مغزی انجام شد. روش بررسی: این کارآزمایی بالینی روی ۱۵ بیمار مبتلا به سکته مغزی مراجعه کننده به مراکز کاردرمانی بیمارستان توانبخشی رفیده شهر تهران و مرکز کاردرمانی دانشکده توانبخشی دانشگاه علوم پزشکی تهران طی ششماه نخست سال ۱۳۸۸ انجام شد. بیماران به صورت تصادفی در دو گروه مداخله (۴ زن و ۳ مرد) و کنترل (۵ زن و ۳ مرد) قرار گرفتند. هر دو گروه طی مدت ۴ هفته تحت تمرینات کاردرمانی یکسانی قرار گرفتند و برای گروه مداخله علاوه بر تمرینات کاردرمانی، اسپیلنت قابل تنظیم مچ دست نیز استفاده گردید. ارزیابی اسپاستیسیته مچ دست قبل و پس از مداخله بر اساس مقیاس تعدیل یافته اشورت ارزیابی گردید. داده ها با استفاده از نرم افزار آماری SPSS-۱۷ و آزمون های آماری t مستقل و زوجی تجزیه و تحلیل شدند. یافته ها: میانگین و انحراف معیار سنی بیماران در گروه مداخله 61.4 ± 4 سال و در گروه کنترل 58.9 ± 5 سال تعیین شد. میانگین اسپاستیسیته بین دو گروه مداخله و کنترل تفاوت آماری معنی داری را نشان نداد. در حالی که میانگین اسپاستیسیته درون گروهی (گروه های مداخله ۱۰۱۴ و کنترل ۰۶۲) از نظر آماری معنی دار بود ($P < 0.05$). نتیجه گیری: این مطالعه نشان داد که استفاده از اسپیلنت قابل تنظیم مچ دست در کاهش اسپاستیسیته عضلات اندام فوقانی بیماران مبتلا به سکته مغزی موثر نمی باشد.

کلمات کلیدی:

Adjustable wrist hand splint, Spasticity, Stroke, اسپیلنت قابل تنظیم مچ دست، اسپاستیسیته، سکته مغزی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1724273>

